

[Aase Olesen]

Fremskridtspartiets ordfører i denne sag, hr. Askjær Jørgensen, spurgte mig, om ikke det radikale venstre havde opdaget, at netop landbrugets indtjening ikke var steget noget nævneværdigt i de sidste tre år. Jo, det har vi noteret os, og netop derfor kunne man ikke finde noget bedre tidspunkt at indføre en indefrysning af de samfundsskabte kapitalgevinster på end nu, for så ville netop landbruget gå fri. Det er det, vi har ønsket, og det var det, jeg henviste til under den debat, vi havde i onsdags, da vi diskuterede disse ting på baggrund af venstres forslag om en differentieret grundskyld.

Hr. Waldorff fra VS, som sagde, at man havde hæftet sig meget ved den samlede virkning af disse lovforslag, vil jeg gerne henvise til et lovforslag, som vi her ved andenbehandlingen hoppede meget, meget hurtigt hen over, nemlig lovforslag nr. L 208. De, der er interesseret i at se noget om den samlede virkning, kan i betænkningen se svaret på spørgsmål 12, hvoraf det netop meget rigtigt fremgår, som hr. Waldorff sagde, at det er parcelhusejerne, der kommer til at betale den omfordeling. Ja, hr. Waldorff, men hvilke parcelhusejere? Det fremgår ganske tydeligt af svaret på spørgsmål 12 til lovforslag nr. L 208, at det er de høje skattepligtige indkomster, og de er defineret i svaret som dem, der ligger over 225.000 kr. i skattepligtig indkomst. Det er altså dem, der ikke må komme til at betale dette gilde. De øvrige virkninger er ganske beskedne; det vil hr. Waldorff kunne se ved at læse svaret på spørgsmål 12.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg synes, det er meget fint, at fru Aase Olesen går ind for, at man skal indefryse nogle stigninger, som ikke er sket. Det beskriver helt, hvad den radikale politik består af.

Fru Aase Olesen erkender, at der ingen stigning er. Det er disse stigninger, som ikke har fundet sted, som fru Aase Olesen benytter lejligheden til at indefryse. Det er meget fint.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Det er en meget rigtig fremstilling, fru Aase Olesen giver af, hvordan det vil påvirke de enkelte parcelhusejere. Det er den rigtige virkning over for parcelhusejerne, og derfor har vi hele tiden udtalt vor sympati og oven i købet kaldt det den eneste virkelige perspektivrige del af denne skattepakke, lovforslag nr. L 208, som handler om at fjerne fradragsretten for ejendomsskatterne.

Men det ændrer jo ikke ved det faktum, at en meget væsentlig del af de penge, man henter her ved at fjerne fradragsretten, går til erhvervslivet. Jeg kan ikke huske, om det er samme bilag, men i et af bilagene er der lavet 2 alternative beregninger af, hvor meget det drejer sig om at erhvervene her skal subsidieres med som konsekvens af de to lovforslag tilsammen. Det er i den ene beregning, så vidt jeg husker, 490 mill. kr. Det er det laveste. Og der er en alternativ beregning; så vidt jeg husker, er det 1.230 mill. kr. Der bliver så sagt, at den på 1.230 mill. kr. ikke er så realistisk. Det er mere realistisk, at det er af størrelsesordenen 500 mill. kr. Men det er altså $\frac{1}{2}$ mia kr., som erhvervslivet får i konsekvens af den samlede pakkedløsning her: ejendomsskatterne og ændringerne omkring formueskatten. Og en meget væsentlig del af det – så vidt jeg husker omkring 150 mill. kr. – er direkte en konsekvens af lovforslag nr. L 205, som vi diskuterer her, nemlig en ned-sættelse af grundskyldpromillerne. Den konsekvens vender vi os helt klart imod, og det får os også klart nok til at anlægge en negativ vurdering på den samlede skattepakke. Vi har ikke nogen muligheder for at forhindre den i at blive gennemført, men det betyder selvfølgelig så også, at vi vil give udtryk for, hvordan vi faktisk synes om hvert enkelt forslag, og dette forslag er vi negative over for.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Til hr. Waldorff vil jeg blot sige, at det har jo i mange år været en målsætning i dansk økonomi at kanalisere investeringer fra den passive investering i jord til aktiv investering i erhvervslivet, og derfor er det radikale venstre enig i den virkning, dette har.

Og så skal jeg blot sige til hr. Askjær Jørgensen, at det er morsomt, at han er så forarget over mit ønske om at indefryse de samfundsskabte værdistigninger, når han samti-